

2083

RÍMSÉGES FORMEDVÉNY
a Kinizsi Barlangkutató Csoport megalakulásának
4. évfordulója alaklmából.

/ Az "Ancsa, Ancsa..." c. csodás dal melódiájára /

A Kinizsi barlangászok
Négy éve már barlang-ásók;
Turják, furják a föld gyomrát,
Keresik a barlang nyomát.

Kilencszázötvennégy nyarán
Elindult egy nagy karaván,
Barlangászok hős csapata,
Kinizsinek színe-jáva.

Égerszögnek szép határán,
Keserítő száraz partján,
A viznyelő közelében
Elkészült a tábor éppen.

Megérkezett Csupor Pista
Hóna alatt egy nagy lista:
Élelemmel nem lesz bajunk,
Ellát minket a kis falunk.

Minden reggel kaptunk tejet,
Egy nagy fazék aludttejet.
Ittunk reggel, délben, este,
S izmosodtunk egyre-egyre.

Aludttejben mosakodtunk,
Lámpánkba meg savót raktunk,
Aludttejnek nincsen párja,
A barlangász nagy barátja.

Ujabbajándék érkezik,
Nem kíséri azt most senki,
Egy nagy ibrik szilvalekvár,
Mely a saját lábán eljár.

Nem volt tehát hus-probléma,
Lekvár-kukac igen prima,
Ennél csak az ürge a jobb,
Melyet Kali puffogtatott.

Készülődik már a brigád,
Megkezdik itt a nagy munkát;
Kibontják a töbör alját,
Hogy megleljék barlang száját.

Itt látjuk a Molnár Misit,
S a fővezér Balázs Dinit.
Stefanik a lyuk fenekén,
Balázs Lajos támfát cserél.

Molnár Jócó sziklát görget,
Hajgató meg egy nagy követ.
Gyurka, Zoli és még mások,
Működnek a barlangászok.

Csinálnak ők egy nagy lyukat,
Aramlik ki a jó huzat,
Csodálkoznak a kis ürgék:
Vannak náluk nagyobb ürgék?

Fidli Mari paszulyt főzött,
A csajkákba sokat töltött,
Repedeztek a nagy sziklák,
Jól bővült a barlangnyílás.

Kutatóink turtak-furtak,
Mig egyszer csak belyukadtak.
Megszületett a Kuszida,
Sajgó szívünk vágyik oda!

A Kinizsi barlangászok,
négy éve már barlangásók;
Turják, furják a föld gyomrát,
Keresik a barlang nyomát.

Kilencszázötvenhét nyarán,
Vecsembükkben van a brigád,
Új ürgék a láthatáron,
Jó fiuk ők vakahányon.

Dénes Gyurka remek ürge,
Bajuszára igen büszke,
Niphargus-pempővel keni,
Igy áll felláz jól majd neki.

Klárikánk az édes, drága,
Határőrök ideálja,
Fürdődresszben turázik ő,
A szükszavu csendes kis nő.

Szentes Gyurka igen szeles,
Niphargus-hust nagyon szeret.
A szilasi cseppkőbarlang,
O az első ember abban.

Szeretjük mi az Árpikát,
Csoportunk nagy fizikusát,
Művésze a cuccolásnak,
A meztelen nagy mosdásnak.

Matematikus Bártfay,
Barlangmérést végez ma is.
Harminc métert téved csupán,
Hatméteres mérés után.

A nagy fehér főnök Dénes;
A forráson ül most éppen,
Barlangjait számolgatja,
Kaporszakállut bolygatja.

Ernst Lajos a mi vegyészünk,
Furunkulusát idézzük.
Ort és Csányi nagy vagányok,
A hepajban stramm, klassz srácok.

Frojimovics Gábor, Péter,
Ideális jó testvérek.
A Gákizmust létrehozták,
Anyanyelvünket gyilkolják.

/itt betét monoton hangon:
En barokk, te barsz, ő bar,
mi barunk, ti, bartók, ők Kodály,

A Hazslinszky Tomi nem is
Homo Ménesvölgyiensis,
Csak feje olyan kócos,
Az ősemlék ily bozontos.

Horváth János morgó medve,
Mert nincs neki most jó kedve,
Kislányokra fáj a foga,
De elhagyták őt most sorba.

Geográfus Neppel Feri,
Új fiú még, de szeretik,
Paleolit leletet vél,
Csehszlovák zsomboly fenekén.

Új fiú még a Lajoska,
A barlangot bőszen mássza,
S a felszínen azt kutatja,
Merre van az Apák boltja.

Voltak ott még sokan mások,
Vérbeli jó barlangászok.
De az idő most már rövid,
Hogy szóljunk a többiről is.

A szilasi Csupor Pista,
Szikra Laci és nem Pista,
Segített ő barlangászni,
Minden lyukba belemászni.

A jazz-kondás fujt ébresztőt,
Dénes dobott egyet-kettőt,
Rengett sátor Klári felett,
Elszámolás következett.

Klári fejte a tehenet,
De nem adott az egy cseppet,
Ekkor derült ki a szégyen,
Ökör volt az kérem szépen.

A kutatók utra keltek
Bejártak vagy tucat tehet,
Zsombolyokba ereszkedtek,
Viznyelőket feszegettek.

Találtak is sok barlangot,
Cseppköveset, kicsit, nagyot.
Legszébb volt a nagy borzlyuki,
Legtágabb a Kecskés-kuti.

Véget ért a barlangászat,
Hazatérték a szaktársak,
Egy a fontos Vecsem-hégyen,
Hogy a gyerek napon legyen.

A Kinizsi barlangászok
Négy éve már barlangásók,
Turják, furják a föld gyomrát,
Keresik a barlang nyomát.